

DE GEEST IS EEN RANZIGE SLEE die ons meesleurt over slechte wegen en sporen achterlaat zodat ze ons te pakken krijgen, kop dicht en zeg waarom je aan haar hebt gezeten, haar je huis in hebt gelokt om te vertellen van de bloemetjes en de bijtjes. Als hij een prooi op het oog heeft en zeker als hij kansen ziet loopt hij erbij als een hitsige griezels, alsof hij besmet is, hij ijsbeert, zuipt blikjes bier leeg die anderen hebben laten staan, sleept zich voort, laat zich gaan, gedraagt zich als een verwend kind, maar verder is het een voorbeeldige buur, agent, echt waar, nooit gedoe, een doodgewone man, hij heeft ons zelfs nog de elektra helpen aanleggen, dit was vroeger een bouwval. Zijn gezicht verandert, hij krijgt van die grote ogen met rode kringen, als hij het te pakken heeft lijkt het of hij voor een vitrine met kip aan het spit staat, geloof geen woord van zijn verweer, agent, en dan te bedenken dat hij onze fijnste buur was, ik heb zo veel anekdotes, foto's, filmpjes, ik kan ze u laten zien, de zomers die we met elkaar hebben doorgebracht, ik kan het niet geloven, kreukels rapen in zee, zeilen tot zonsondergang, al onze ritjes samen in jeeps, op kamelen, hele avonden zat hij bij mij in de tuin, at van mijn borden, dronk uit mijn glazen, het kan niet dat hij het is. Ik zag hem met kromme rug de stoep op en neer lopen, turend naar de maan, ik heb het altijd een louche figuur gevonden. Mij kwamen ze ook 's nachts uit mijn wieg halen, altijd vermomd, ze schudden me door elkaar als een orkaan een palmboom, namen me mee naar de kale, donkere, winderige velden, door de horizontale sneeuw zag ik het prikkeldraad niet en ik slaakte een ijzingwekkende kreet.

Waarom zoek je het bij een kind dat amper kan lopen? Waar was dat goed voor? De zomer is godzijdank voorbij, even walgelijk en gelatineus als dit hele gehucht, als deze hele meute die riekt naar gedisciplineerde boeren, naar in massa geproduceerde provincialen, tam, bang, mat marcheren ze rij aan rij, wat is het verschil tussen zo iemand en een muis die je in de voorraadkamer betrapt met een stuk kaas in zijn bek of een knol die met zijn tong uit een plastic bak lebbert? De een heeft een rijbewijs, de ander niet. Gelukkig leggen de katten met de hitte het loodje, tegen de tijd dat het gaat vriezen zijn hun organen zwaar aangetast, zakken ze met een gezwollen oog door hun poten, krabben tegen de ramen, laten zich platrijden door bestelbusjes en vrachtwagens. Ja, hij liet ze voor het raam verrekken, in het donker, in de sneeuw, dat was ons wel opgevallen, maar het leek ons tot daaraan toe, mijnheer, ook normale mensen doen slechte dingen. We hebben je in het dorp zien arriveren als een man die sjouwde met fakkels en schoppen, je je moerbeien, je groente zien zaaien, je huis zien bouwen, af en toe een buurvrouw om je heen zien draaien, en nu dit. Hoe kun je ons dit aandoen? Er zijn nog steeds mensen die om je geven, het kan niet waar zijn, iedereen is er kapot van, een heel dorp voelt zich bedrogen. Verlang je naar alle meisjes die verstopperdje spelen in de bosjes? Wil je ze als konijntjes in de val lokken? Ze anijszuurtjes aanbieden? Hij kent ze allemaal van kleins af aan. Hij heeft onze kinderen op zien groeien. Hij was erbij toen ze gedoopt werden, op de kraamafdeling, op feestjes in schuren met slingers en speakers. Hij heeft ze zien vallen toen ze hun eerste stapjes zetten, hij heeft zelfs eens zo'n dreumes gered die boven op de glijbaan was geklommen terwijl zijn moeder in het dorp aan het werk was. De vrouwen uit de buurt zijn non-stop in tranen sinds het bekend is. Buiten hopen ze dat het niet waar is, ze zijn in shock,

ze zeggen dat hun kinderen dol op hem zijn, paardje-hop willen doen, door hem op bed gelegd willen worden voor hun middagdutje, hoe leg je een kind uit dat het dat niet mag willen, hoe leg je, agent, een kind uit dat zijn lieve buur een crimineel is? De ellende is dat ze denken slim te zijn door me op te jagen, ik had die orkaanbestendige ruiten moeten kopen, goed hout halen in het bos aan de verharde weg en alle ingangen voorgoed dicht-timmeren.

Ze hebben zich buiten geïnstalleerd en mij naakt naast een ezel gehangen, je houdt van beesten jij hè? Caviatandjes, schapenvachtje, hoe hariger hoe beter toch? Ze hebben je wel zien gluren. Die blijven hier tot het licht wordt, die gaan hun kamp opslaan en zitten er nog steeds als ik mijn ogen weer opendoe. We fikken je huis af met jou en die piano erin, de hele boel in de hens. Anderen zetten me juist aan tot misdaad, verdedigen mijn goedheid, vrouwen brengen haverkoekjes voor me mee en enkele tekenen van fanatieke liefde. Lingerie in de haag, enveloppen met rode lipstick. Ik ga jullie exact vertellen wat ik op mijn hart heb maar als ik er eerst even langs mag om de ren dicht te doen, ik moet voor de avondklok de gasfles aansteken. Ik ben omringd door mugjes, het zijn net kleine tandjes, wanneer het niet waait of regent wemelt het hier van de bromvliegen. Nu zitten ze in mijn voorraadkamer, ze graaien mijn verse eieren mee, de groente, smijten ze kapot tegen de muur en de rozen, maar waarom zou ik er iets van zeggen, wat doet het ertoe als de koplampen van de politie in je nek schijnen. Voorlopig ben ik veilig in mijn stulp, vrolijke muziek bestaat net zomin als een vrolijk leven. Ik kijk naar de grijze mist, met de liefde is het anders, liefde hou je niet tegen, ik kijk naar de dichte mist, dat is wat ik ze met mijn bomgordel probeer te zeggen.